

DOKOŘÁN

ÚNOR
2026
CENA 98 Kč

Vážení divadelní přátelé,

stalo se mi to hned dvakrát za sebou při různých návštěvách, které se za mnou zastavily na kávu v předvánočním čase. Shodou okolností se rozhovor s oběma hosty v určité fázi přesunul k jejich zážitkům z divadelního Londýna a New Yorku. Oba navštívili v průběhu roku tato města a v nich i divadelní produkce včetně těch muzikálových. A o zážitcích z těchto návštěv hovořili tak, jako by tam byli spolu. A přitom tomu tak nebylo. Každý z nich pracuje v jiné oblasti, a navíc se spolu ani neznají. Kromě toho tyto destinace jeden z nich navštívil se svou maminkou, a právě jejími postřehy potvrdil i ty své, takže se ve výsledku jedná o identický pohled hned tří osob.

Dozvěděl jsem se od nich, že svou návštěvu tamních divadel hodnotí jako velmi zajímavou, a to hned z několika ohledů. Očekávali, a to již poněkolkáté (nebyli na Broadwayi ani na West Endu poprvé), že spatří něco, co překoná jejich zážitky z našeho divadla. A opakovaně se to nestalo. Pokud prý nebyl jejich dojem ze zhlédnutých představení přímo horší než úroveň, na jakou jsou zvyklí v našem divadle, pak u těch nejlepších představení dosahoval úrovně naší. (Samozřejmě že mě jejich ocenění našich produkcí potěšilo, i když to nebylo poprvé, co jsem se s něčím podobným setkal a sám při svých návštěvách zažívám obdobný pocit.) Jejich komentář k návštěvám divadel ve světových metropolích tím však neskončil. Podělili se ještě o jedno poznání, které je tam už dlouhodobě trápí, a tím je kulturní vnímání pořadatelů i návštěvníků tamních divadel. Obyčejně v nich neexistují šatny, a tak si diváci musejí odkládat své bundy, kabáty a tašky různého typu vedle svých seda-

del. Neexistují tam odpadkové koše, a tak všechny odpadky včetně zmrzlinových, čokoládových nebo chipsových obalů končí na zemi. (Sám si vzpomínám na to, jak jsem se při své první návštěvě Londýna styděl zahodit na zem v prostorách divadla kelímek od zmrzliny a strčil si jej nakonec raději do kapsy...)

Ale to, co měli mí hosté za vůbec nejproblematičtější, bylo oblečení návštěvníků, které svorně označili za přímo neuctivé a v ničem nepodobné tomu, jak oděno přichází publikum do hledišť scén Městského divadla Brno. Zde musím poznamenat, že to, jak dbají naši diváci na svůj vzhled, nám závidějí nejenom v zahraničí, ale i mnohá divadla v naší zemi. Některá z divadel u nás dokonce přistoupila k tomu, že na příkladně oděných figurínách, které umístila hned u vchodu, upozornila i zveřejněným textem na slavnostní charakter návštěvy divadla a zároveň se kriticky vymezila k oblečení, které k této příležitosti prostě nepatří.

Naši občasní hosté od nás i ze zahraničí nikdy neopomenou zdůraznit kromě svého nadšení z naší tvorby ještě další dva významné fenomény, a to, jak je naše obecenstvo slavnostně oblečeno a že je vyprodáno...

Velmi mě tato slova těší, a protože na nich máte jako naši diváci zásadní podíl, dovolil jsem se s vámi o ně podělit.

Na shledanou v našem divadle se s vámi za všechny své kolegy těší

Stanislav Moša, ředitel MdB

Do pravého silvestrovského rozmaru naladila diváky druhá slavnostní premiéra komedie Drákula...

Stalo se...

Přímý přenos Tříkrálového koncertu na naší Hudební scéně, na kterém vystoupila i Kristýna Daňhelová, jste mohli sledovat na ČT1.

...na kterou plynule navázaly bujaré oslavy v rámci naší tradiční Silvestrparty.

Cenou města Brna byla vyznamenána naše kolegyně Zdena Herfortová. Zdeničko, blahopřejeme!

Petr Štěpán

Vodnář

Vodnáře poznáte už z dále
Rádi plavou proti proudu
Přátelství a ideály
Straníci se rychlých soudů

Vodnář Karel instalatér
Má osobní zkušenost
Že se hvězdy občas milí
Přesvědčil mě víc než dost

Proti proudu vskutku plaval
V koupelně, když vody nával
Ze všech koutů ven se lil
Přátelský to věru byl
A taky plný ideálů
Když pak účet vystavil
Vodnář Karel instalatér
Škoda, že nic nespravil

Koukněte se do snáře
Co viděti Vodnáře
Ve snu značí
V světle svíc
Já ho viděl ve dne
A řeknu vám
Nikdy víc

Skica: Pavel Tasovský

B | R | N | O

STATUTÁRNÍ MĚSTO BRNO
FINANČNĚ PODPORUJE
MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO,
PŘÍSPĚVKOVOU ORGANIZACI

MINISTERSTVO
KULTURY

Partneři divadla

HEDIN AUTOMOTIVE

BRNO AIRPORT

Křídla 2024/2025 aneb Přání se plní

Zdeněk Helbich pozval na jeviště Markétu Vaňkovou, Jiřího Morávka a Stanislava Slovák, aby společně pokřtili Ročenku MdB

Do skladu vyřazených dekorací, kulís, kostýmů a postav z inscenací po derniéře zavedlo tentokrát diváky na Hudební scéně vyhlašování Cen Křídla 2024/2025. Trojice hereckých nováčků ze souboru Lesana Krausková, Markéta Bílková a Jakub Mauer se tam potkávají se Zoltarem z muzikálu *BIG* (Martin Mihál), který „juniorům“ výměnou za sošky Křidel od vítězů minulých ročníků postupně odtajňuje nominace v jednotlivých kategoriích. A jako „automat na přání“ také navrácí ukázky z dřívějších inscenací – pro potřeby Křidel vtipně prokomponované s premiérovými inscenacemi uplynulé sezóny.

Ještě předtím ale seshora promlouvá hlasem Petra Štěpána samotný divadelní pánbůh, kterého takto diváci dobře znají z namluvených hlášení před začátkem každého představení. Tentokrát se dozvídají Divadelní patero, které kromě nutnosti vypnout mobilní telefony a nepožívat audiovizuální záznamy obsahuje například bod: Smáti se budeš i fórům trapným.

To už ale scénu ovládají Svetlana Janotová v kostýmu z *Flashdance* s Alešem Slaninou alias Mozartem a Satanou Andreou Zelovou. Coby tři dřívější vítězové Křidel společně zpívají o „křídlech, která musíš mít, bez nich nemá cenu žít“. Vzápětí je na jevišti střídají chůvy Mary Poppins v podání Radky Coufalové a Ivany Vaňkové, které se snaží „naučit“ Markétu Sedláčkovou – nešťastnou matku

M'Lynn Eatentonovou z komedie *Ocelové magnolie* –, že problémy její dcery Shelby půjdou zvládnout, „když si dá lžičku cukru“. Sedláčková namítá, že to ale pro diabetičku Shelby asi nebude ideální řešení...

Vyhlášení prvního ocenění večera obstarává vzápětí šéfdramaturgyně Klára Latzková, která předává Cenu kolegia revue Dokořán herci Janu Mazákovi za titulní roli v dramatu *Otec* s přihlédnutím k jeho záskoku role Dědka v inscenaci *Až na ten konec dobrý*. „Já su tak šťastné,“ zakončuje Mazák svou děkovnou řeč v připomínce na slavný Venclovského výrok. Stává se tak prvním držitelem sošky okřídleného anděla, které pro letošní ročník Křidel vyrobil sochař Jaromír Gargulák.

Poté už vbíhá na scénu Marco Salvadori

v kostýmu Evana Hansena. Už nápis Big Mac na jeho sádře ale naznačuje, že více než o nepochopení od okolního světa bude tentokrát zpívat o dobrotách z Mekáče...

Tradiční Cenu ředitele předává za nemocného Stanislava Mošu jeho náměstek pro vnější vztahy Zdeněk Helbich, který oceněné primátorce města Brna Markétě Vaňkové děkuje především za neúnavnou práci a péči o kulturu v Brně. „Divadla – nejen ta brněnská – jsou mojí velkou láskou už od studentských let. Přelomový pro mě v tomto byl muzikál *Sny svatojánských nocí*. A od té doby jsem do Městského divadla Brno chodit nepřestala.“ Vaňková poté spolu s režisérem večera Stanislavem Slovákem a generálním ředitelem společnosti SNIP & CO Jiřím Morávkem na jevišti ještě slav-

„Mám moc rád věnečky, mohl bych tě, Evičko, připravit o ten tvůj?“

nostně křtí v pořadí už třicátou Ročenku MdB 2024–2025.

První polovina vrcholí velkým hudebním číslem *Má v sobě ďábla* z muzikálu *Čarodějky z Eastwicku*, ve kterém Darryl Van Horne neboli pan Horna (Petr Štěpán) „zaučuje“ plachého Péťu Bajzu neboli Pejzu (Libor Matouš) z komedie *Bylo nás pět*, jak bez váhání sbalit Svobodovic Evičku. Chce to ale trpělivost, protože úvodní Pejzovy pokusy typu „Mám moc rád věnečky, mohl bych tě, Evičko, připravit o ten tvůj?“ nejsou nejlepší cestou k úspěchu...

Druhá polovina startuje dialogem pana Junáčka (Zdeněk Junák) s Dědkem (Láry Kolář) z komedie *Až na ten konec dobrý* o tom, „jak to, že my dva ještě nemáme Křídla, my, takoví bardi“? Příliš jim to nedokáže osvět-

lit ani cikánská věštkyně (Jiří Daniel), která se zacyklí ve vlastní sólové písni tak, až skončí vleže na zemi...

To už na řadu přichází vyhlášení ceny Nejvýraznější tvůrčí počin, kterou získává – stejně jako loni – scénograf Petr Hloušek za scénu a projekce k inscenaci *Pohádka o živé vodě*.

Intermezzo před závěrečným přívalem hereckých ocenění obstarává Aleš Slanina, který si divákům stěžuje, že po tom, co několik let studoval herecké školy, skončil v *Pohádce o živé vodě* v portále, odkud namlouvá hlasy mravenečků, orla a medvěda. „Ani ty loutky mě vodit nenechali. Naštěstí!“ Z ptáčích perspektivy, a právě se zmíněným zvířecím komentářem, poté divákům obstarává rychlý průlet zákulisím divadla.

Neskutečné taneční číslo Jana Mazáka a Eriky Kubálkové

To už ale přicházejí na řadu nejvíce očekávané kategorie. Nejoblíbenější herečkou se stává Markéta Sedláčková. „Nepočítala jsem s tím, já si jen tak odskočila od plotny... Jsem ráda, že sem do divadla i po tolika letech pořád patřím.“

Kategorie Nejoblíbenější herec má stejného vítěze jako loni – „pánaboha“ Petra Štěpána. „Minulou sezónu jsem moc nezkoušel, vlastně jen *Čarodějky z Eastwicku*, což byl navíc remake po 17 letech a mých 20 kilech. Jinak jsem ale rád, že tady u nás v divadle je pořád svět v pořádku.“

Před vyvrcholením večera si ještě stříhnou společný „alzheimerovský“ tanec Jan Mazák jako André z dramatu *Otec* s Erikou Kubálkovou coby popletenou Tetou Juříčkovou z muzikálu *Šakalí léta*. Při hudebním čís-

le *Jednou mi fotr povídá* se André totiž rozpomene, že kdysi býval přece tanečník... Na scéně je poté střídá Barbora Slaninová, aby v kostýmu napůl Manon a napůl Lízy Dulinové z *My Fair Lady* (ze *Zelňáku*) zarecitovala pár veršů: „Čím to, že já, Líza, su tak šťastná, vždyť ten kósek života, je jak škopek na stojáka...“

Poté už jen získávají hlavní divácké ceny autoři nejlepších inscenací – v činohře za dramatisaci humorného románu o smrti *Až na ten konec dobrý* v režii Stanislava Slováka a v hudební kategorii za nové nastudování muzikálu *Čarodějky z Eastwicku* v režii Stanislava Moši.

A vy nezapomínejte, že přání se opravdu plní...

Text: Lenka Kolegarová

Laureáti Ceny Křídla 2024/2025

Na následujících řádcích vám v příslušném pořadí, v němž se o svém ocenění během slavnostního večera dozvěděli, přinášíme bezprostřední dojmy vítězů 29. ročníku divácké ankety Křídla.

Jan Mazák – Cena kolegia revue Dokořán
Stal ses držitelem Ceny kolegia revue Dokořán, kterou bys nezískal právě bez kolegů. Režisérům i kolegům na jevišti jsi děkoval už při přebírání sošky, za tvé kolegy ale můžeme označit i oceněné postavy Andrého a Dědka. Jak je vnímáš ty osobně? My jsme dvojčediní, v podstatě obojí jsem já. Jednak jsem dědeček a jednak jsem dementní. (smích) Nebyl problém vžít se ani do jednoho, ani do druhého.

A chtěl bys je za kolegy?

Andrého bych za kolegu asi nechtěl, mít dementního kolegu na jevišti by bylo zřejmě dost problematické. (úsměv) Ale Dědek není dementní, Dědek má naopak všechny atributy člověka, který má nadhled a současně

je citlivý. Teď budu nejspíš znít nabubřele, ale v něm jsem se našel víc. V Andrém bych se najít nechtěl, ale pokud se v něm najdu, už o tom stejně nebudu vědět. (úsměv)

Jak mohli diváci slyšet, v průběhu večera jsi začínajícím kolegům udělil podnětnou radu. Dostal jsi ty sám od některého ze svých kolegů radu, která ti pomohla a kterou se řídíš?

Určité rady možná byly, vstřebávám je, ale nepamatuju si je. Mám to takhle se vším – čtu knížku a nevím, že jsem ji četl, ale něco si z ní беру. Vidím divadelní představení, nepamatuju si, že jsem ho viděl, ale něco z něj ve mně zůstane.

Co ti kromě divadla dává křídla?

Mít křídla je momentálně nebezpečné, po-

Primátorka města Brna Markéta Vaňková s manželem a svými Křídly

něvadž čím výš se na nich člověk vznesle, o to tvrdší potom může být dopad na zem. Já bych jim moc nepodléhal. (úsměv)

Je ale přece jen něco, co tě povznáší?

Povznáší mě, když se člověk opravdu chová jako člověk. My tady pořád mudrujeme na téma, co vlastně člověk je, ale většinou stejně vyhrávají jeho zvířecí atavismy v něm. Imponuje mi, pokud je v člověku určitá nadstavba, pokud je v něm opravdový člověk – a tím nemyslím ten od Borise Plevého. (úsměv)

Markéta Vaňková – Cena ředitele

Na jevišti našeho divadla při slavnostním večeru Křídla jste již v minulosti opakovaně stála v roli kmotry nové divadelní Ročenky, letos jste přímo v pozici oceněné – jaký je to pocit, co pro vás osobně cena představuje?

Upřímně, cítila jsem se trochu nepatřičně...

Byť za léta minulá vím, že pan ředitel uděluje Křídla i nevidadelníkům, zdálo se mi, že mezi ostatní oceněné úplně nezapadám. Jako divačka ke všem, kteří se na jevišti pohybují, stále obdivně a okouzleně vzhlížím, takže ocitnout se ve stejné „roli“ jako herecké hvězdy mi připadalo spíš neuvěřitelné. Až zdůvodnění, že Křídla získávám za snahu o rozvoj brněnské kultury obecně, mě trochu uklidnilo. A potěšilo i povzbudilo, protože o to opravdu usiluji a беру tento cíl jako jednu ze svých priorit.

Jaká byla vaše bezprostřední reakce, když jste se o udělení Ceny ředitele dozvěděla, co se vám honilo hlavou?

Byla jsem překvapena, poctěna, potěšena, dojata... Jednoduše, udělalo mi to velkou radost. Děkuji.

O dění v našem divadle máte přehled nejen z titulu funkce primátorky města Brna, ale především coby věrná divač-

Tvůrčím počinem se stala scéna Pohádky o živé vodě Petra Hlouška, který se ve vinném baru Korek potkal s kolegou Daliborem Černákem, a společný stůl ozdobila nejen cena, ale i jejich drahé polovičky

ka. Jaký moment nebo vzpomínka se vám jako první vybaví, když se řekne Městské divadlo Brno?

Návštěvu divadla jsem dlouho brala jako příjemnou a obohacující možnost trávení volného času. Ale představení *Snů svatojánských nocí* ještě pod hlavičkou Divadla bratří Mrštíků – tak věrná divačka jsem (úsměv) – znamenalo zlom. Inscenaci jsem si doslova zamilovala, navštěvovala ji opakovaně, včetně jejího uvedení na Křižíkově fontáně v Praze, a hlavně se díky tomu divadlo stalo mojí vášní, potřebou – a už jsem si neuměla, neumím a ani nechci představit, že by v mém životě chybělo.

Co vám kromě divadla dává křídla, co vás povznáší?

Inspirativní debaty se zajímavými lidmi, emoce spojené s kulturními zážitky, a to nejen divadelními, láskyplné vztahy s lidmi, které mám ráda...

S křídly je naopak občas potřeba i přistát – co je vaším přístavem, kde nabíráte energii do další práce?

Není až tak důležité, jestli se tak děje v klidu u krbu nebo při toulkách po naší krásné vlasti či vzdálenějších končinách světa. To podstatné, z čeho čerpám, co mi dodává energii i zklidnění, je blízkost mých nejbližších a čas, který můžeme strávit společně, ideálně bez rušivých vjemů a stresu přetechizovaného světa.

Petr Hloušek – Nejoblíbenější tvůrčí počín
Co vás při tvorbě scény a projekci k inscenaci Pohádka o živé vodě pohánělo, kde jste čerpal inspiraci a co jste zamýšlel, aby v divácích váš počín zanechal?

Hlavně mě příprava bavila, což je myslím vidět i na výsledku. Věděl jsem, že půjde o pohádku, kde bude hodně fantazie a magie, a už když jsme ji se Standou, Zdenkem a An-

drejkou (autoři inscenace S. Moša a Z. Mer-ta, autorka kostýmů A. Kučerová, pozn. aut.) chystali a pak představovali hercům na čtené zkoušce, trochu jsme je „zblbli“, což považuju za důležité, že jsme se vzájemně začarovali. (úsměv) A konkrétně animování draka mám paradoxně spojené s barikádami, protože jsme se Standou byli zrovna v Zagrebu, přes den jsme zkoušeli *Bídňky* a večer jsem šel na hotel, kde jsem na počítači animoval draka. (úsměv)

Do finální podoby váš návrh scény zhmotnili pracovníci dílen. Co byste kolegům v dílnách za výrobu vaší scény vzkázal?

Všichni scénografové, kteří děláme pro Městské divadlo, milujeme dílny – víme, co umí, víme, že nám splní první poslední, a jsme moc rádi, že s námi takto spolupracují, protože si uvědomujeme, že mají vzhledem k obrovskému kvantu věcí a počtu objemem velkých premiér za sezónu všeho opravdu až nad hlavu. Jsou prostě dobří, což je na *Pohádce* vidět, dali do ní maximum.

Anketu Křídla vytvářejí především diváci svými hlasy – kdy jste vy sám byl naposledy v pozici diváka a viděl jste něco, pro co byste hlasoval?

Jako divák jsem si užil třeba *Ocelové magno-lie*. Všechny herečky byly výborné a jelikož je znám osobně, líbilo se mi, jak svoje osobnosti a životy promítly do svých postav, bavilo mě, že jsou opravdové. A pak se mi moc líbily *Šakalky* díky vývoji a změnám, které naše divadelní zpracování doznalo oproti filmu, který se mi moc nelíbil, ale vše, co mi v něm chybělo, v našem představení už bylo. **Co vám kromě divadla dává křídla, co vás povznáší?**

Život sám. (úsměv) Práci věnuji hodně času, ale hodně času věnuji i své kapele – s kluky hraje hudbu, která není slavná, populární ani nejlepší na světě, ale baví nás, je náš relax. A taky si rád hudbu poslouchám.

S křídly je naopak občas potřeba i přistát – co je vaším přístavem, kde nabíráte energii do další práce?

Nejvíce si užívám doma nebo u moře na jistém nejmenovaném ostrově – prostě tam, kde mám klid. (úsměv)

Markéta Sedláčková si pro sošku jen „odskočila od plotny“

Markéta Sedláčková – Nejoblíbenější herečka

Stala jste se nejoblíbenější herečkou sezóny 2024/2025. Vaši osobní děkovnou řeč jsme slyšeli při předávání, co ale myslíte, že by řekla M'Lynn Eatentonová, což je postava, kterou jste v minulé sezóně ztvárnila?

Asi by taky řekla, že si odskočila od plotny. (smích) A určitě by za ocenění byla moc vděčná, protože si váží všeho – přátelství, rodiny, dětí a hlavně života vůbec.

Co vám svěřená role dala, co vás naučila?
Prožila jsem díky ní úžasné zkoušení, protože asi nikdy jsme nezkoušely jenom samé ženy. Přirozeně jsme se napojily i na paní režisérku a všechno hezky plynulo, jsem moc ráda, že jsem tuhle inscenaci mohla nazkoušet, protože už se s holkami tolik nepotkáváme ve smyslu, že bychom spolu přímo hrály, občas se spíš alternujeme nebo se při

zkoušení potkáme dvě tři, ale že bychom se setkaly v tak velkém počtu šesti žen vedle sebe, není úplně časté. Představení je pro mě příjemné právě skrz ženskou energii, díky které si při něm připadám bezpečně, protože vím, že se podržíme, pomůžeme si a navzájem se cítíme.

Anketu Křídla vytvářejí především diváci svými hlasy – kdy jste vy sama byla naposledy v pozici diváka a viděla jste něco, pro co byste hlasovala?

No rozhodně, já jsem vděčný a přející divák, i když trochu zdegenerovaný. (úsměv) Fandím svým kolegům a vážím si výkonů kolem sebe, protože vím, co je to za práci. (úsměv)

Co vám kromě divadla dává křídla, co vás povznáší?

Nejvíce moje rodina – můj syn a můj muž. Jsem ráda, že mám klidnou rodinu, klid mi dává křídla. (úsměv) A taky jsem moc ráda, že patřím sem, že jsou mi lidi tady blízci.

S křídly je naopak občas potřeba i přistát – co je vaším přístavem, kde nabíráte energii do další práce?

Právě můj domov a moje rodina jsou základ, od kterého se odrážím a do kterého i přistávám. (úsměv) Ale cítím se bezpečně i tady, jak mi blesko hlavou, když jsem děkovala na jevišti, což nebyla jenom fráze – opravdu si vážím, že mám fajn kolegy a zázemí pro práci, kde si můžeme věřit, protože ono není jednoduché být sebevědomým hercem a hrdě si stát za svou postavou. Člověk k práci musí mít podmínky, které jsou tady báječné.

Petr Štěpán – Nejoblíbenější herec

Stal jste se nejoblíbenějším hercem sezóny 2024/2025. Vaši osobní děkovnou řeč jsme slyšeli při předávání, co ale myslíte, že by řekl Darryl Van Horne, což je postava, kterou jste v minulé sezóně ztvárnil? Darryl je blázen, vidí svět trochu jinak než já, možná trochu zjednodušeně. Nevím, co by Darryl řekl, ale myslím si, že je zvyklý, že ho lidi obdivují a že je oblíben, takže by asi byl o něco méně nervóznější, než jsem byl já.

Petra Štěpána ocenili diváci za jeho Darryla Van Horna

Co vám svěřená role dala, co vás naučila?

Díky sedmnáctiletému odstupu mezi prvním a druhým zkoušením člověk zjišťuje, že se společnost velmi posunula ve vnímání určitých věcí. Některé z nich ale zůstávají stejné, zvláště ve vztahu muže a ženy, čímž nemám na mysli Darrylovo nekorektní chování vůči ženám, ale zůstává stejné, že když někomu vnuknete nápad, když mu dáte smysl života, vdechnete mu tím život jako takový.

Anketu Křídla vytvářejí především diváci svými hlasy – kdy jste vy sám byl naposledy v pozici diváka a viděl jste něco, pro co byste hlasoval?

Je těžké říct, pro co bych hlasoval, abych neublížil, protože vím, jak je těžké dát jakoukoliv inscenaci dohromady, kolik lidí na ní pracuje, kolik je za ní nápadů, času a možná neprospaných nocí. Každá inscenace má své, každá je jiná, což je super, že nejsou jako přes kopírák. Asi bych prostě ocenil divadlo jako takové.

Autoři Miroslav Ondra, Jan Šotkovský, Pavel Tomeš a Stanislav Slovák jsou podepsáni pod nejoblíbenější činoherní inscenaci

Co vám kromě divadla dává křídla, co vás povznáší?

Poslední dobou můj syn. Už není mimino, ale chlapec, který začal pobírat rozum a pojmenovává věci, jak je vidí svými dětskýma očima, což je pro mě objevující. Už jsme si tak nějak zvykli, že určité věci jsou zkrátka standardně stejné a určitým způsobem zaběhnuté, ale jeho dětské „A proč?“ mi dává nový entuziasmus přemýšlet nad věcmi trochu jinak.

S křídly je naopak občas potřeba i přistát – co je vaším přístavem, kde nabíráte energii do další práce?

Mým přístavem je můj domov a naše pergola, kam když si můžu večer na chvilku sednout, přemýšlet a psát, velmi si tím odpočinu.

Stanislav Slovák – Nejoblíbenější činoherní inscenace

Získal jsi cenu za režii inscenace Až na ten konec dobrý jakožto její zástupce, za

nímž stojí početný realizační a herecký tým. Co bys chtěl kolegům tímto prostřednictvím vzkázat?

Poděkoval bych jim za jejich důvěru, když na ně kterýkoliv režisér nahrne svou vizi, představy a vidění světa a oni věří, že to může fungovat. Druhá věc, která v jiných divadlech není myslím úplně obvyklá, ale v našem divadle jsem ji za třicet let nezažil jinak, je profesionalita, kterou kolegové předvádí, a nasazení, s jakým jdou do každé jedné připravované inscenace, za což bych jim chtěl poděkovat a popřát jim, ať je nasazení neopouští, protože právě tohle má v našem divadelním životě a profesi význam – dělat ji s důvěrou a nasazením.

Když se řekne Až na ten konec dobrý, jaká myšlenka nebo vzpomínka spojená se zkušebním procesem tě napadne jako první?

Nešlo by vytáhnout jakoukoliv malinkou drobnost nebo úsek, protože celý proces

od příprav dramatizace, hudby, světla, scény, projekcí, kostýmů a přenesení textu na mě samotného i na kolegy, kteří ho fantasticky interpretují, vidím a nechávám na sebe působit jako jednu obrovskou mlhovinu pozitivních věcí, která je seskládaná z tisíců a tisíců drobných součástek, které do sebe zapadají. Kdybych vybral jenom jednu, bez ostatních by neměla význam, což platí pro každou inscenaci, pro každý tvar, který chystáme a který diváci oceňují svým zájmem a třeba i tím, že si něco z představení v sobě dál odnesou.

Anketu Křídla vytvářejí především diváci svými hlasy – kdy jsi ty sám byl naposledy v pozici diváka a viděl jsi něco, pro co bys hlasoval?

V podstatě každý den jsem v pozici diváka, ať už na zkouškách, nebo na představení. Letos se třeba mluvílo o *Otcích*, který mě osobně uhranul, ale do nominací se nedostal. Každá inscenace si zaslouží jistý druh hlasu, protože jde i o žánr, který komu vyhovuje – někdo se chce jít do divadla bavit, někdo si chce jít zapřemýšlet, někdo třeba poplakat –, svůj jeden hlas bych tedy rozsekl mezi všechny, protože každá inscenace nese celek divadla a všech souborů. Organismus lidí, kteří za nimi stojí, je obrovský, nejde o jeden výkon v jedné inscenaci. Každá je v něčem krásná a velmi hodnotná a zájem diváků je toho důkazem.

Co ti kromě divadla dává křídla, co tě povznáší?

Nesmírně mě těší, když v jakémkoliv prostředí vidím laskavého člověka. Myslím, že by ve světě mohlo být laskavosti více a když potkám laskavého člověka, který je ještě i empatický a umí projevit soucit, je to fascinující (i když by vlastně nemělo být). Myslím, že v naší umělecké divadelní bublině jde téměř o pravidlo, protože víme, že se vzájemně potřebujeme a že na sebe potřebujeme slyšet. Abychom na sebe mohli slyšet, musíme se o druhé lidi zajímat, a abychom se o ně mohli zajímat, musíme o nich něco vědět. A všechno je jednodušší, když jsme k sobě laskaví.

S křídly je naopak občas potřeba i při-

stát – co je tvým přístavem, kde nabíráš energii do další práce?

Samozřejmě rodina, domov – mám radost, když jsou lidi okolo mě spokojení, zdraví, šťastní a mají se dobře. A mentálně pomáhá, když se věnuju věcem, které mě naplňují, jako třeba literatura (jiná než dramatická), sportovní vyžití a neustálé vzdělávání, které mě baví a vím, že si díky němu můžu odpočinout od divadla. Odpočívám aktivně, třeba i u řízení auta, kdy si pustím hudbu a je mi fajn.

Stanislav Moša – Nejoblíbenější hudební inscenace

Získal jsi cenu za režii inscenace Čarodějky z Eastwicku jakožto její zástupce, za nímž stojí početný realizační a herecký tým. Co bys chtěl kolegům tímto prostřednictvím vzkázat?

To, co vždy. Že jeden bez druhého nejsme nic. A to, ať už se jedná o inscenace tzv. jednodušší s malým obsazením, jako byl například *Hrabal a muž u okna* o špiclovi Bohumila Hrabala se skvělým Honzou Mazákem v hlavní roli, nebo o tak komplikované inscenace, jako jsou *Čarodějky z Eastwicku*, nabitě skvělou hudbou, přehrálí rozličných jevištních kouzel, nádherně napsanými situacemi pro různé herecké charaktery, choreografií atd. atd. Cíl je však vždy jen jeden. Zaujmout diváka, naplnit ho fascinací ze specifického divadelního zážitku, a přitom si užívat radosti z vlastní kreativní práce.

Když se řekne Čarodějky z Eastwicku, jaká myšlenka nebo vzpomínka spojená se zkušební procesem tě napadne jako první?

Zážitků mám nepočítaně. Vydalo by to na knihu. Když se mám podělit o jednu jedinou, pak je to příběh, který se týká „létání“ čarodějek. Firma, která tento efekt zajišťovala, přiletěla z Londýna stejně jako vše k tomu potřebné. V okamžiku, kdy vše nainstalovali a sami vyzkoušeli, vyzvali naše představitelky čarodějek k prvé zkoušce. Jednu po druhé, až přišla na řadu Alenka Antalová, která tenkrát byla viditelně v jiném stavu. Angličané uviděli břicho a okamži-

Za režii muzikálu Čarodějky z Eastwicku si měl Křídla odnést pan ředitel Stanislav Moša, z důvodu nemoci ho při předávání cen zastoupil Petr Gazdík

tě zkoušku stopli: „Nene, to nepůjde. Máme svou zodpovědnost a nastávající maminka tohle podstoupit nemůže!“ Byl jsem zaskočen, i když to bylo naprosto logické. Chvilku jsem nevěděl, co si počneme, ale takových momentů na cestě k premiéře je vždycky až zbytečně moc...

Anketu Křídla vytvářejí především diváci svými hlasy – kdy jsi ty sám byl naposledy v pozici diváka a viděl jsi něco, pro co bys hlasoval?

Naposledy? V našem divadle při premiéře *Dráculy* v režii Stanka Slováka s naprosto senzačními hereckými interprety.

Co ti kromě divadla dává křídla, co tě povznáší?

Jsem životní optimista a od lidí kolem sebe, od celé společnosti, od světa stále, a to i přes svůj věk, očekávám jen to dobré. Nejsem

hloupý a vím, že budu častěji zklamáván, ale neumím si pomoci. Myslím si totiž, že i ti nejhorší by měli mít šanci k nápravě. Jak sebe, tak všeho, co svými činy ovlivňují. Věřím v lidskou dobrotu a lásku. To mi dává křídla.

S křídly je naopak občas potřeba i přistát – co je tvým přístavem, kde nabíráš energii do další práce?

Všude, kde se vyskytuju. Doma, v lese, v restauracích a kavárnách, kde si rád něco dobrego dám, ale hlavně si tam rád čtu, při návštěvách různých zajímavostí nebo kulturních událostí, při různých sportovních aktivitách a samozřejmě v našem divadle. Dá se říct, že energii do další práce nabírám vydatně i v práci.

Text: Kateřina Vižďová

Premiéry 24. a 25. ledna 2026 na Hudební scéně

BOUBLIL a SCHÖNBERG

Les Misérables Bídničci

slavný muzikál podle románu Victora Huga
režie Stanislav Moša

Esther Mertová a Maya Zedníčková

Adam Gazdík, Ivana Vaňková, Petr Gazdík a Josef Gazdík

Dirigent sobotního večera a jeden z autorů hudebního nastudování Dan Kalousek

Pozvánka

Otec – silná inscenace, která otvírá dialog

Divadelní hra francouzského dramatika Florianu Zelleru je vystavena tak, aby se divák mohl vcítit do kůže člověka, jehož zraňuje vlastní paměť. A neodbytný pocit, že vám v průběhu sledování příběhu zřejmě cosi uteklo, budete mít nejspíš i vy sami, když se před vámi začne rozvíjet každodenní život penzisty Andrého, do jehož bytu za ním přichází na návštěvu s kuřetem k večeři jeho dcera Anne s partnerem Pierrem, aby se vzápětí ukázalo, že s ženami, muži a byty v inscenaci něco poněkud nehraje. Právě ono zmatení některé diváky nutí k smíchu nad absurdností cyklících se situací, jiným bezvýhodnost ze začarovaného kruhu vlní slzy do očí. Proto je tragická fraška *Otec* v režii Petra Gazdíka natolik hodnotná, neboť v divácích napříč generacemi vzbuzuje porozumění nad osudy druhých lidí. Mezi druhými zarezoval i výkon Jana Mazáka v titulní roli, který za něj obdržel Cenu kolegia revue Dokořán v anketě Křídla – přijďte se 9. února na Činoherní scénu přesvědčit, že je dané ocenění oprávněné.

Alan Zachary, Michael Weiner, Austin Winsberg:

PRVNÍ RANDE muzikálová komedie o krizi mezilidských vztahů

„Co když je výhrou samotná být...?“ Vlastně i takovou otázku si při příchodu na schůzku klade rebelka Casey, která je už otrávená a vyčerpaná sérií neúspěšných rande naslepo, na nichž se každý snaží ukázat v co nejlepším světle. Při setkání s nesmělým Aaronem proto zaujme strategii opačnou, až svým bezprostředním chováním okouzlí nejen jeho, ale i vás v sále!

Režie: Stanislav Moša

Hrají: D. Rymeš, E. Hladilová, A. Slanina, S. Janotová, D. Vitázek, K. Pekar a V. Matušová nebo A. Zelová.

Gordon Greenberg, Steve Rosen:

DRÁKULA děsuplná komedie pro diváky s jakoukoli krevní skupinou

Jak důležité je umět udělat správný první dojem, velmi dobře ví i transylvánský hrabě Drákula. Když na brány jeho hradu zaklepe realitní makléř Jonathan Harker, okamžitě po jejich otevření se spustí naprosto neskutečná show plná trefných komentářů, slovních hříček, bleskových převleků i akcí na jevišti, během nichž je kromě česneku a zrcadel povoleno vše!

Režie: Stanislav Slovák

Hrají: R. Pekárek, M. Mihál, J. Daniel, A. Janíčková a A. Zelová.

Eugene O'Neill:

TAK TROCHU BÁSNÍK tragikomedie o střetu snu a skutečnosti

„Ač byl jsem s nimi, nepatřil jsem k nim.“ Trefněji než úryvkem z básně od lorda Byrona, kterého protagonista mrazivého příběhu Cornelius Melody tak rád naproti zrcadlu ve vojenské uniformě sám sobě recituje, ústřední námět dramatu opravdu snad už vyjádřit nelze. Právě s oním zásadním rozparem totiž stojí a padá celá jeho existence i osud jeho rodiny.

Režie: Hana Burešová

Hrají: P. Štěpán, R. Coufalová, K. Daňhelová, I. Ondříček, I. Vaňková, J. Mazák, A. Slanina, J. Mach, M. Čížek a J. Záděra.

Daniel Kyzlink, Luděk Kašparovský:

WINTON příběh záchrany 669 dětských životů

„Nebyl jsem hrdina. Jen jsem viděl, co je potřeba udělat.“ V souladu s citátem Nicholase Wintona pojednává o jeho akci na záchranu dětí z Československa i naše inscenace. Nepojímá ho jako prvoplánového superhrdinu, jenž mávnutím kouzelné hůlky spasil svět, ale velmi citlivými prostředky popisuje nelehkou cestu, na jejímž konci stály úspěšně vypravené vlaky.

Režie: Petr Gazdík

Hrají: D. Rymeš nebo M. Salvadori, M. Krajčová nebo L. Krausková, J. Daniel nebo M. Mihál, L. Janota nebo R. Jícha, J. Gazdíková nebo M. Matějová a další.

PROGRAM ÚNOR

PROGRAM BŘEZEN

ČINOHERNÍ SCÉNA

HUDEBNÍ SCÉNA

ČINOHERNÍ SCÉNA

HUDEBNÍ SCÉNA

NE	1.2. 19.00	Až na ten konec dobrý	V2026
PÁ	6.2. 14.00	Rozum a cit	
PÁ	6.2. 19.00	Rozum a cit	AB5
SO	7.2. 19.00	Rozum a cit	P
NE	8.2. 19.00	Rozum a cit	
PO	9.2. 19.00	Otec	
ÚT	10.2. 19.00	Drákula	C2
ST	11.2. 19.00	Drákula	
PÁ	13.2. 19.00	Tak trochu básník	A5
SO	14.2. 19.00	Tak trochu básník	AB6
NE	15.2. 19.00	Rozum a cit	E7
PO	16.2. 18.00	Rozum a cit	SP
ÚT	17.2. 19.00	Lazebník sevillský	A2
ST	18.2. 18.00	Lazebník sevillský	
ČT	19.2. 19.00	Lazebník sevillský	AB4
PÁ	20.2. 19.00	Splašené nůžky	
SO	21.2. 19.00	Splašené nůžky	
NE	22.2. 19.00	Rozum a cit	D
PO	23.2. 19.00	Rozum a cit	A1
ÚT	24.2. 19.00	Rozum a cit	E2
ČT	26.2. 19.00	Rozum a cit	A4
PÁ	27.2. 19.00	Rozum a cit	E5
SO	28.2. 19.00	První rande	

NE	1.2. 14.00	Les Misérables (Bídníci)	
NE	1.2. 19.00	Les Misérables (Bídníci)	D/E7
PO	2.2. 19.00	Les Misérables (Bídníci)	A1/AB1
ÚT	3.2. 19.00	Les Misérables (Bídníci)	A2/AB2
ST	4.2. 19.00	Les Misérables (Bídníci)	A3/AB3
ČT	5.2. 19.00	Les Misérables (Bídníci)	C4
PÁ	6.2. 19.00	Les Misérables (Bídníci)	
SO	7.2. 18.00	Les Misérables (Bídníci)	
NE	8.2. 14.00	Les Misérables (Bídníci)	
NE	8.2. 18.00	Les Misérables (Bídníci)	
PO	9.2. 19.00	Les Misérables (Bídníci)	
SO	14.2. 14.00	Les Misérables (Bídníci)	
SO	14.2. 18.00	Les Misérables (Bídníci)	
NE	15.2. 14.00	Les Misérables (Bídníci)	
NE	15.2. 18.00	Les Misérables (Bídníci)	
PO	16.2. 19.00	Les Misérables (Bídníci)	
ÚT	17.2. 18.00	Les Misérables (Bídníci)	
ST	18.2. 19.00	Les Misérables (Bídníci)	
PÁ	20.2. 19.00	Šakalí léta	
SO	21.2. 18.00	Šakalí léta	
NE	22.2. 14.00	Šakalí léta	
NE	22.2. 18.00	Šakalí léta	
ÚT	24.2. 18.00	Winton	
ST	25.2. 19.00	Winton	
ČT	26.2. 18.00	Winton	
PÁ	27.2. 19.00	Winton	
SO	28.2. 14.00	Winton	
SO	28.2. 18.00	Winton	

NE	1.3. 19.00	Lazebník sevillský	E7
PO	2.3. 18.00	Lazebník sevillský	
ČT	5.3. 17.00	Otec	zadáno
PÁ	6.3. 19.00	Světáci	
SO	7.3. 18.00	Světáci	
NE	8.3. 18.00	Světáci	
PO	9.3. 18.00	Hamlet aneb Hádala se duše s tělem	
ÚT	10.3. 19.00	Rozum a cit	C2
ST	11.3. 19.00	Rozum a cit	AB3
ČT	12.3. 19.00	Rozum a cit	AB4
PÁ	13.3. 19.00	Rozum a cit	A5
SO	14.3. 19.00	Rozum a cit	AB6
NE	15.3. 18.00	První rande	
PO	16.3. 19.00	Drákula	
ÚT	17.3. 19.00	Drákula	E2
ST	18.3. 19.00	Drákula	A3
ČT	19.3. 19.00	Drákula	C4
PÁ	20.3. 19.00	Lazebník sevillský	AB5
NE	22.3. 18.00	Ocelové magnolie	
PO	23.3. 19.00	Ocelové magnolie	
ÚT	24.3. 18.00	Hra, která se zvrtila	
ST	25.3. 18.00	Hra, která se zvrtila	
ČT	26.3. 18.00	Splašené nůžky	
PÁ	27.3. 18.00	Splašené nůžky	
SO	28.3. 19.00	Drákula	A6
NE	29.3. 14.00	Drákula	
NE	29.3. 18.00	Drákula	
PO	30.3. 18.00	Tak trochu básník	
ÚT	31.3. 18.00	Velký Gatsby	

PO	2.3. 19.00	Čarodějky z Eastwicku	V2026
ÚT	3.3. 18.00	Čarodějky z Eastwicku	PPP/P18
ST	4.3. 19.00	Čarodějky z Eastwicku	R2026/X2026
ČT	5.3. 18.00	Čarodějky z Eastwicku	PP1/PP2
PÁ	6.3. 19.00	Čarodějky z Eastwicku	A2026/M2026
SO	7.3. 14.00	Čarodějky z Eastwicku	
SO	7.3. 19.00	Čarodějky z Eastwicku	T2026/Z2026
NE	8.3. 14.00	Čarodějky z Eastwicku	
NE	8.3. 18.00	Čarodějky z Eastwicku	
PÁ	20.3. 14.00	VIK!NG	
PÁ	20.3. 19.00	VIK!NG	C5/E5
SO	21.3. 19.00	VIK!NG	P
NE	22.3. 19.00	VIK!NG	D/E7
PO	23.3. 19.00	VIK!NG	A1/AB1
ST	25.3. 19.00	Devět křížů	
ČT	26.3. 20.00	Devět křížů	
PÁ	27.3. 20.10	Devět křížů	
SO	28.3. 14.00	Devět křížů	
SO	28.3. 18.00	Devět křížů	
NE	29.3. 14.00	Devět křížů	
NE	29.3. 18.00	Devět křížů	
ÚT	31.3. 19.00	VIK!NG	A2/AB2

Rozum a cit

■ Veřejná generálka ■ Premiéra

■ Derniéra

Devět křížů

John Dempsey, Dana P. Rowe:

ČARODĚJKY Z EASTWICKU návrat oblíbené magické muzikálové komedie

Proč by se člověk nemohl zasnít? Právě na základě jednoho velmi neobvyklého a odvážného snu a přání si pro sebe tři kamarádky vyčarují muže přesně podle jejich představ. Život však není sen a už vůbec ne ten ve zvráceném maloměstském Eastwicku, kde každý o každém vše ví. Ani dábelší Darryl však neví, co všechno i bez pomoci jeho kouzel zvládne ženská síla.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: I. Vaňková nebo S. Janotová, J. Gazdíkova nebo T. Navrátilová, R. Coufalová nebo A. Zelová, P. Gazdík nebo P. Štěpán, M. Němec nebo I. Ondříček, L. Bartolšicová nebo L. Bergerová nebo V. Matušovová a další.

Vratislav Blažek, Zdeněk Podskalský, Evžen Illín, Vlastimil Hála, Karel Cón:

SVĚTÁCI nesmrtelná česká komedie s písničkami

Snad proto, že neustálé pachtění se za něčím novým a větším je lidem přirozené, přijde už celým generacím diváků milé i snažení fasádnického tria, jež se po odjezdu z venkova ocitá v Praze, jíž je náležitě okouzleno a chce si užít všech jejích lákadel, jen bohužel přesně neví jak vlastně. Naštěstí se zde však najdou pohotové dámy, jež budou pánům nápomocny.

Režie: Stanislav Slovák

Hrají: P. Halberstadt, M. Isteník, J. Uličník, M. Sedláčková, P. Vitázková, B. Remišová nebo A. Zelová a další.

William Shakespeare:

HAMLET ANEB HÁDALA SE DUŠE S TĚLEM

nesmrtelná tragédie o hledání odpovědi

Každý čas od času vede vlastní vnitřní dialogy, v nichž proti sobě staví různé názory a všechna pro a proti. Díky geniálnímu tahu na rozdělení replik jedné z nejslavnějších divadelních postav uvidíte, jak by svět vypadal, kdyby vaše hlasy v hlavě nebyly zticha, ale velmi hlasitě, a tím působivěji své názory přede všemi deklamovaly, aby se dobraly pravdy.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: M. Isteník, M. Mihál, P. Štěpán, P. Halberstadt, A. Antalová, V. Skála, K. Pekar, E. Hladilová, D. Rymeš, R. Širila a další.

Francis Scott Fitzgerald:

VELKÝ GATSBY dramatizace slavného románu jazzového věku

O co přeplněnější jsou šatníky i celé domy longislandské smetánky, o to prázdnější jsou jejich bezobsažné vážnoucí rozhovory u přetékajícího baru i jejich duše a srdce. Nadějí na únik, aspoň pro osamocenou mladou Daisy, se zdá přítomnost záhadného Jaye Gatsbyho. Každý z nich je však už natolik zabydlen ve svém stylu života, že pokus o změnu vyvolá tragédii.

Režie: Petr Gazdík

Hrají: L. Janota, J. Brožek, K. Daňhelová, D. Velčická, D. Vitázek, O. Studénka, J. Gazdíkova, J. Uličník, M. Němec a další.

Osobnosti MdB doporučují...

Sedm jednou ranou

Marek Hurák

1. Kniha

Poslední dobou mám, co se týče knih, značné resty, které plánuji v budoucnu napravit. Mezi mé nejoblíbenější knihy patří *Bratrstvo neohrožených* od Stephen E. Ambrose, dále fantasy série *Arila* od Radka Starého a v neposlední řadě mě zaujala kniha *Noční dům* od norského autora Joa Nesbøho.

2. Film (nebo seriál)

Jsem milovníkem historie. Mým nejoblíbenějším seriálem je (stejně jako kniha) *Bratrstvo neohrožených*. Dále například seriál *Pacifik*, který je rovněž zaměřen na období 2. sv. války.

Mezi české seriály určitě řadím *Četnické humoresky* a *Vyprávěj*.

Jako první, co se týče oblíbeného filmu, mě napadl *Joker* z roku 2019, a to především z důvodu brilantního výkonu hlavního představitele Joaquina Phoenixe.

3. Divadelní představení

Bohužel v poslední době přílišně do divadla nechodím. V posledních letech mne ale uhranula svou energií a programem Filharmonie Brno, kterou rád ve volných chvílích vyhledávám. Jejich koncerty jsou úžasné a každému bych doporučil alespoň jednu návštěvu pro získání inspirace.

4. Hudba (koncert, oblíbený zpěvák, oblíbená píseňka...)

Mám skutečně širokou škálu hudebních žánrů. Někdy si rád poslechnu vážnou či klasickou hudbu. Převážně Strausse, Rachmaninova či Chopina. Jindy přeladím na slovenské interprety jako například Karola Duchoně, Elán nebo Modus. Ovšem miluji také Franka Sinatru a Louise Primu. A když se chci cítit o něco mladší, někdy přepnu i na Viktora Sheena anebo BoyWithUke. V zásadě tedy opravdu mohu říct, že poslouchám vše, co má chytlavou melodii, text či rytmus.

5. Oblíbené místo v Brně nebo výlet (zážitek z cest)

Oblíbených míst v Brně mám hned několik. Špilberk, Lužánky, Kraví hora, Wilsonův les, Hády, Mariánské údolí. Pokud bychom překročili hranice, zamíloval jsem si v posledních letech Nízke Tatry. K dnešnímu dni je dosud mým nejoblíbenějším místem vrchol Veľká Chochuľa. Plánuji ale objevovat další fantastická místa.

6. Jídlo (oblíbená restaurace nebo podnik nebo třeba i oblíbený recept)

Oblíbenou restaurací je pro mě Steakhouse K1 v Židenicích. Obecně miluji masová jídla. Jak jednou řekl můj kolega Michal Isteník: „Nejlepší salát je masový.“ Ovšem také miluji dobrou Itálii nebo Čínu. A samozřejmě skvělé kavárny s výbornými dezerty. Výčet mých oblíbených podniků by zabral hned několik stran. Nejraději ale chodím do Park Lane Cafe na Lužánecké, Zemano-vy kavárny anebo do kavárny v zahradě vily Löw-Beer.

7. Relaxace (oblíbený koníček, činnost...)

V první řadě relaxuji přírodou. Je to pro mě nejlepší způsob, jak vypnout hlavu. Pokud nestíhám zajet někde do přírody, i obyčejná procházka v Lužánkách mi zlepši den. Dále pak rád navštěvuji sportovní utkání, nejčastěji Kometu Brno. Častokrát mě sledování vede i k nějaké té pohybové aktivitě: běhu nebo inline bruslím. Ale i dobrá kniha, seriál, hudba, káva mi pomáhají udržovat se v pohodě.

Text: Marek Hurák
Kresba: Jaroslav Milfajt

Z divadelního archivu

Tryskáči a Žraloci se u nás střetli poprvé před 30 lety

Čas nám utíká rychleji, než stačíme listovat v kalendáři, a než se nadějeme, ocitáme se u nejednoho významného milníku, jenž stojí nejen za připomenutí, ale také za společnou oslavu. Pojďme proto na chvíli zpomalit naše mílové kroky, kterými od začátku roku kráčíme. Přestaňme na okamžik sledovat ledovku pod našima nohama a zaměřme se na to, co na rozdíl od zimních nástrah opravdu stojí za oslavu – mimořádná jubilea, která naše divadlo v tomto nejkratším měsíci v roce slaví.

Na nic nečekejme a přispěchejme s gratulacemi k dveřím našeho pana ředitele a režiséra Stanislava Moši, jenž 12. února oslaví své sedmdesáté narozeniny. A jen těžko se může mluvit o náhodě, že společně s ním oslaví své kulatiny také nejhranější inscenace v historii našeho divadla – muzikál *West Side Story*.

Americký muzikál skladatele Leonarda Bernsteina a libretistů Arthura Laurentse a Stephena Sondheimu byl uveden na Broad-

wayi v roce 1957 a je variací na věčné shakespearovské téma tragické lásky mladých milenců ze znesvářených rodů Romea a Julie. Stejně jako muzikál, tak i jeho filmová „desetioscarová“ adaptace z roku 1961 si získala nemalý úspěch u diváků a inspiruje inscenátory dodnes.

Vraťme se ale zpátky v čase a ponořme se do nezapomenutelných tónů „Příběhu za Západní čtvrtí“, jenž se dočkal svého prvního uvedení na nově zrekonstruované Činoher-

U příležitosti 15 let od prvního uvedení *Westky* jsme v roce 2011 připravili unikátní představení v původním obsazení

ní scéně ve dnech 23., 24. a 25. února 1996. Zájem o premiéru byl vpravdě tak mimořádný, že se konala hned na třikrát, vždy před přeplněným hledištěm a s různým obsazením. Režisér Moša, jenž byl v roce 1992 pověřen řízením našeho divadla a od roku 1993 je na základě úspěšné vykonané konkurzu jeho ředitelem, se rozhodl ve své inscenaci vsadit na mladé herecké obsazení.

V Mošově inscenaci ztvárnili ústřední dvojici Mariu a Tonyho v první premiéře 23. února 1996 Alena Antalová a Petr Gazdík. V těchto rolích se však během 648 repríz vystřídal nespočet dalších talentovaných herců, mezi nimiž byli například Markéta Sedláčková, Radka Coufalová, Robert Jícha či Roman Vojtek (který se objevoval také v postavě Bernarda).

O velké oblíbenosti inscenace už od první reprízy svědčí i tehdejší ohlasy: „Diváci byli uchváteni scénou Miroslava Meleny, nasazením tanečníků, valícími se plochami vynikající hudby a zvukovými efekty.“ Po-

díl na nesporném úspěchu brněnské *West Side Story* nesou také choreografie Vladimíra Kloubka a kostýmy Andrey Kučerové. Inscenace se hrála za doprovodu hudby nahrané Státní filharmonií Brno, kterou doplnili jazzmani z Orchestru Gustava Broma. Klíčovou roli sehrála i souhra celého souboru, kterou zásadně formoval právě Moša. „Tvrdá práce přinesla vítězství, které kromě vysoké profesionality zdobí mladistvá vitalita, jiskřící zápal a strhující nadšení snad všech účinkujících.“

Z příběhu dvou znesvářených newyorských part, bílých Tryskáčů a barevných Žraloků, se v Městském divadle Brno stala legenda, která si získala své nenahraditelné místo jak v srdcích diváků, tak i samotných jejích tvůrců. Pojďme ji tedy společně oslavit a popřát nejen této nezapomenutelné inscenaci, ale také našemu panu řediteli Stanislavu Mošovi všechno nejlepší!

Text: Eliška Halodová

12. února oslavíme s naším panem ředitelem Stanislavem Mošou jeho 70. narozeniny! Jak jinak než divadelním setkáním – slavnostním koncertem na Hudební scéně nazvaným *Happy Birthday, Mr. M!*.

Sesbírat blahopřání od všech gratulantů by vydalo na jistě značně obsáhlou knihu a takovou kapacitou náš časopis opravdu nedisponuje. Proto jsme oslovili s prosbou o přání alespoň pět gratulantů, kteří zastoupili ty nejdůležitější oblasti oslavencova života: za rodinu přeje dcera Zuzka se svými dětmi, za dospělý herecký soubor náš bard Jan Mazák a za dětské herce Maya Zedníčková. Tvůrčí oblast reprezentuje skladatel Zdeněk Měta a zahraniční obchodní i uměleckou spolupráci manželé Bettina a Christoph Weyersovi.

Stanislav Moša je pro nás mnohem více než jen dlouholetým partnerem – je to přítel, společník, člověk, se kterým nás zcela přirozeně spojily naše cesty. Naše spolupráce vzešla z důvěry, respektu a společného přístupu k umění. Pod jeho uměleckým vedením se zrealizovalo mnoho inscenací, ke kterým má naše agentura Gallissas práva, a v místě, kde něco chybělo, vznikl prostor pro nové možnosti. Všechno do sebe zapadlo jakoby samo od sebe. Stejně jako Christophovy scénografie, které mnoho těchto inscenací doplnily.

Do dneška si s láskou vybavujeme cesty se Stanislavem za našimi společnými produkcemi doslova po celém světě. Díky jeho klidné a vstřícné povaze a díky jeho bystrosti a vřelosti se z běžné spolupráce stala blízkost a z blízkosti přátelství. U příležitosti jeho 70. narozenin bychom mu chtěli poděkovat. Děkujeme za společné zážitky, za sdílené okamžiky, děkujeme za důvěru. A přejeme mu pevné zdraví, spoustu důvodů k radosti, ať si zachová svou lehkost a ať nás čeká ještě mnoho společných cest.

Bettina a Christoph Weyersovi

Na pivu s Janem Mazákem v Divadelním klubu

S dcerou Zuzkou a vnůčkami Gábinkou a Karolínkou

Milý Stando, když jsem Ti před cca 48 lety figuroval při Tvých příjímáčkách na JAMU (na kterouž ses i na mé doporučení 😊 posléze dostal), asi nás ani jednoho nenapadlo, že za cca 25 let mě budeš přijímat do divadla jako jeho ředitel. Ale stalo se a já tu už cca 23 let působím. Jsem rád, že jsme Tě tenkrát přijali a že jsi přijal Ty mě a že mám tu čest oslavit s Tebou Tvé (požehnané 😊) narozeniny. Takže, milý Stando, přeji Ti do dalšího života – samozřejmě hodně zdraví a klidné a láskyplné rodinné zázemí. Nakonec, při Tvé svatbě s Dajkou jsem taky figuroval, když jsme Ti s kamarády připravili hodnotný (už tehdy 😊) kulturní program. No a v neposlední řadě Ti přeji spolehlivé a talentované spolupracovníky, abys byl na pracovním poli i nadále tak úspěšný jako doposud. I když tady se evidentně jedná o souběh zájmů... 😊

Doufám tedy, že ty Tvé narozeniny řádně oslavíme, však jsme se na mejdanech u Tebe doma něco natrénovali... 😊 Tak Stando, ještě jednou, vše nejlepší Ti ze srdce přeje Tvůj kamarád, spolustudent a podřízený

Honza Mazie (čti Mejzi) Mazák

Můj milovaný tatínku, bude Ti 70. Prý... To, že máš narozeniny, to je jasné, ale to číslo vypadá divně a vůbec se mi k Tobě (a ani k mamince) nehodí. To, co všechno zvládáš, to se s takovým číslem nějak neslučuje. A ani na to nevypadáš! Ale ať je to číslo jakkoli divné, ze srdce Ti přeju, ať se máš krásně, ať máš kolem sebe přející a šikovné lidi, na které je spoleh, ať máš dost času na čtení, saunování, koupání se v jezírku, procházky s maminkou po lese,

na tenis i na golf, sbírání hřibů, na cestování a užívání si dobrého jídla a pití a rozhodně v neposlední řadě, ať Tě dál co nejvíc těší dělání toho, co děláš úplně fantasticky, a to je divadlo. Moc Ti přeju spoustu dalších krásných inscenací! Těším se na ně už teď a mám Tě moc ráda.

Vaše Zu

Dědečku, všechno nejlepší k narozeninám. Hodně zdraví, štěstí, lásky, kterou bych jednou chtěla mít stejnou, jakou máte s babičkou, a úspěchů. Vždycky jsi do všeho, co jsi dělal, dával kus sebe a je neuvěřitelné, kolik jsi toho zvládl a stále zvládáš. Mám Tě moc ráda.

Gábinka

Milý dědečku, přeju Ti krásné narozeniny!!! Ať máš hodně štěstí, zdraví a hlavně lásky!!! 🍀❤️ Moc si užij tento, příští a každý den svého života! ❤️ Máme Tě všichni moc rádi a to, co jsi Ty dokázal do teď, by žádný člověk nedokázal ani za tři životy. 😊 Pusť, mám Tě moc ráda!! 🍀

Tvoje Karolínka ❤️

V New Yorku za inspirací se Zdenkem Mertou

Stanislave, blahopřeju k narozeninám a zároveň doporučuji nepodceňovat ani nepřeceňovat tento věk (já se vyznám – už mi sedmdesát jednou bylo). Znáš Tě zejména z druhé poloviny Tvého života, to znamená, že pro mě je Ti třicet pět, což je i tak věk úctyhodný. Ne že by mě Tvé dětství a raná tvorba nezajímaly, ale vždyť já pořádně nepochopil ani tu „naši“ pětatřicítku. Tak například kolik jsi toho za tu dobu udělal, zrežíroval, promyslel, napsal, dojednal, vybudoval. A kdy vlastně? Vždyť jsi ředitel a golfista, to přece musí zabrat strašného času.

Takže po nocích? Mnohé jsme prohýřili společně! Takže v těch zbývajících... No asi. O našich četných setkáních a hovorech bych mohl uspořádat rozsáhlou besedu, ale ne, většinu z těch vzpomínek a myšlenek plánuji použít až v příštím životě.

Stando, mám Tě rád, obdivuju Tě a přeju Ti dalších dobrých pětatřicet.

Zdenek Merta

Milý pane řediteli Stando, kdybych se narodila podle plánu, slavili bychom narozeniny ve stejný den. Já jsem si ale počkala na 13., jako se narodil můj táta. A ten Vás prý měl moc rád, a tak Vám i za něho a taky za mámu a všechny děti v divadle chci popřát, abyste ten svůj velký narozeninový den parádně oslavil! A taky ať máte celý ten rok plný lásky, dobrých kamarádů, ať jste zdravý a ať Vás divadlo pořád baví! A protože sedmička je šťastné číslo, tak ať máte celý rok šťastný Vy i celé divadlo!

S láskou

Maya Zedníčková

Muzikál *Les Misérables* (*Bídnič*) je v divadelním světě pojem a dalo by se o něm povídat hodiny a hodiny. Abychom dali prostor všem našim představitelům hlavních rolí, omezili jsme se tentokrát na tři anketní otázky:

1. Jaké je to vstupovat do role, kterou před tebou ztvárnilo už tolik herců? Hledáš u nich inspiraci nebo si jdeš vlastní cestou?
2. Jak bys popsal *Bídni*ky někomu, kdo na muzikály běžně nechodí?
3. Co je pro tebe na příběhu *Bídni*ků aktuální právě dnes, v roce 2026?

Petr Gazdík

Jean Valjean

1. Díky mým jiným hostováním jde role Valjeana stále se mnou. Myslím, že o ní přemýšlím velmi podobně jako na úplném začátku. Musím se jen mnohem pečlivěji připravovat fyzicky, abych mohl Valjeanovi dát vše, co žádá.
2. Jako silný romantický příběh doprovázený krásnou hudbou. Dodal bych, že když na muzikál poprvé, tak právě na *Bídni*ky – je myslím jediný, který se hraje denně v 59 zemích světa desítky let a je stále vyprodán – to není náhoda.
3. Čest, soucit, velkorysost jsou stále důležité a platné hodnoty, bez kterých člověk ztrácí své lidství. A vztek, malost, zloba a pomsta vedou k záhubě.

Lukáš Janota

Jean Valjean

1. V každé profesi existují určité mety, vrcholy nebo „medaile“ a v hudebním divadle je tahle role jedním z absolutních vrcholů. Co se týče vzorů, nahrávku s Petrem Gazdíkem jsem viděl tolikrát, že i když se snažím jít vlastní cestou, právě on mě ovlivnil ze všech nejvíc.
2. Muzikál muzikálů.
3. Pro mě je to především myšlenka, že každý má možnost vyrovnat se se svou minulostí a projít osobní proměnou. A spousta dalších nadčasových témat a linek – a právě to je důvod, proč je tohle dílo dodnes tak živé a oblíbené.

Lukáš Vlček

Javert

1. Snažím se jít vlastní cestou, pravděpodobně jediný, od koho opisuju, je Lukáš Vlček z roku 2009.
2. Je to silný příběh na pozadí francouzské revoluce. Příběh o odvaze, chrabrosti, boji za svobodu, o lidskosti, víře v řád a v poslání a samozřejmě o lásce, ať už naplněné, nenaplněné, či mateřské... To všechno protkané strhující hudbou.
3. Bohužel právě opět tím bojem za svobodu.

Dušan Vitázek

Javert

1. V tomto případě jdu vlastní cestou.
2. Jakmile spadne poslední opona, bude naplněný, v úžasu, šťastný a hrdý, že byl ve svém životě aspoň jednou u toho – stejně jako miliony lidí před ním i po něm.
3. Láska, nenávisť, pravda, lež, bída, zlo, mamon, naděje, hrdost, odhodlání, vzpoura, životní změna, nepochopení, pochopení, obět, smrt, znovuzrození, strach, přátelství, posedlost, vášeň, tma a světlo.

Ivana Vaňková

Fantine

1. Na YouTube jsem našla video, průřez asi dvaceti lety: jednu sekvenci partu Fantine, zhruba padesát Fantin z různých zemí. Každá jiná, každá svá a autentická. A o to se budu v tomto mém vysněném muzikálu také snažit.
2. Je to nádherný, velký romantický příběh s úžasnou hudbou.
3. To, co bude aktuální pořad – touha žít. Žít svobodně, důstojně a v lásce. Milovat a být milován.

Svetlana Janotová

Fantine

1. Já se ráda inspiroji, takže si většinou u každé nové role pouštím různé verze, poslouchám a pak se snažím použít do své interpretace to, co se mi líbí. Ale nakonec si to udělám po svém, to je jasné.
2. Jeden z nejznámějších a nejúspěšnějších muzikálů všech dob. Celozpívaný příběh zajímavých charakterů, velkolepá hudba.
3. Pro mě je aktuální především v potřebě člověka mít právo na svobodný a důstojný život. A také v síle lásky a pravdy.

Andrea Zelová

Fantine

1. Za celou éru uvádění tohoto muzikálu nazpívalo titulní písně nespočet umělců a jsou pro mě velkou inspirací. Ale myslím si, že člověk si musí najít vlastní cestu, aby to nakonec fungovalo.
2. Je to příběh o lidské odvaze, o lásce v mnoha jejích podobách, o síle přátelství a o různých pohledech na to, co je správné a spravedlivé. Je to jeden z nejkrásnějších muzikálových titulů, které můžete v hudebním divadle vidět.
3. Možná právě ta odvaha člověka postavit se za někoho slabšího, za pravdu, za to, co je správné. Odvaha postavit se nespravedlnosti a útlaku, i přestože ví, že kvůli

li tomu bude muset hodně obětovat a může hodně ztratit.

Aleš Slanina

Thénardier

1. Snažím se jít vlastní cestou. Ale myslím, že se to prostě nedá hrát úplně jinak a „po svém“. Charakter je jasný – srandovný zloun –, a to se snažím naplnit.
2. Je to něco, co se prostě musí vidět. Chytne vás to za srdce, i když se budete bránit.
3. Je toho dost. Láska je aktuální pořad, touha po spravedlnosti taky a krade se furt. A dnes možná víc než tehdy Thénardierovi.

Robert Jícha

Thénardier

1. Aktuálně se snažím naplnit hlavně představu pana režiséra Moši, která je naprosto jasná, a dát do ní kus sebe, aby mi s tím mým Thénardierem bylo po všech stránkách dobře.
2. Naprosto dokonalé ztvárnění literární klasiky Victora Huga, u kterého se divák nemusí bát, že by nerozuměl příběhu, podtextům, charakterům postav ani celému kontextu, přestože je celé dílo zpívané. Navíc je to muzikál, kde platí: co píseň, to hit.
3. Vlastně mě nadčasovost přebásněných textů Zdeňka Borovce děsí, jako například: „Když s elitou se spráhnu, zejtra budu elita i já“ nebo „Hlava mazaná, mistr převleků... zbohatnu, když vlezu mezi bohatý“.

Lucie Bergerová

Madame Thénardier

1. Zrovna v případě tohoto titulu je těžké uniknout tomu, že by člověk jiné ztvárnění neviděl, ale jako při kterémkoliv jiné roli nerada někoho napodobuji. Chci tam být za sebe.
2. Je to klasické dílo, které oslovuje generace po dobu více než 150 let, a v případě

muzikálu je síla příběhu umocněna geniální hudbou.

3. Vždy pro mě bude aktuální kouzlo lásky – té osudové. A to, že každá doba má své hrdiny, ale i šizuičky, fanatické zaslence a lidi bez charakteru. Nejsilnějším tématem celého příběhu je pro mě ale víra, ctnost a láska v jakékoliv podobě.

Johana Gazdíková

Madame Thénardier

1. U nás v divadle tuto roli hrály mé tři milé kolegyně a já se s nimi setkávala jako Eponine při představeních. Jejich pojetí role mi přišlo skvělé. Jsem velmi ráda, že Thénardierku můžu hrát, a pokaždé když stojím na jevišti, na holky myslím.
2. *Bídníci* jsou pro mě nejkrásnější muzikál, a tím pádem i ten nejlepší začátek, jak si tento žánr zamilovat.
3. Jako Thénardierovi zpíváme „Když je bordel, tak se vždycky krade líp“ nebo „Když s elitou se spráhnu, zejtra budu elita i já“. Myslím, že je to poplatné kterékoli době.

Viktória Matušová

Madame Thénardier

1. Za 12 let angažmá v MdB jsem se zatím vždycky inspirovala jen textem, nikdy nekoukám na žádná videa nebo filmy...
2. Muzikál *Bídníci* by měl vidět opravdu každý. Pro ty, co na muzikály běžně nechodí – celou dobu se tam jen zpívá. Tak ať není někdo překvapen.
3. Velké rozdíly ve společnosti, to, že lidé pro peníze udělají všechno, že lidé pro svoje děti udělají všechno a že by svět potřeboval víc takových Jeanů Valjeanů.

Jakub Mauer

Marius

1. Do jisté míry jsem hledal inspiraci a snažil se nasát různé formy ztvárnění Maria. Zároveň se snažím najít polohu, do které mohu vložit i kus sebe.

2. *Bídničt* jsou jako projížďka na horské dráze napříč historií s výhledem na rozmanitost a pomíjivost lidských osudů.
3. Prakticky úplně všechno. *Bídničt* jsou pro mě poselstvím, ze kterého si v jakékoli životní situaci mohou něco vzít.

Libor Matouš

Marius

1. Snažím se čerpat vždycky ze sebe, někoho kopírovat nemá smysl. Nedělám divadlo jen pro diváka, ale i pro sebe a baví mě se skrze role poznávat. A mantinely i zpětnou vazbu mi dává pohled režie a dramaturgie, takže i když vycházím ze sebe, nikdy na to nejsem sám.
2. Přijďte! *Bídničt* jsou Mekkou hudebního divadla. S *Bídnicí* se určitě nedá sáhnout vedle.
3. Myslím, že odpověď by byla stejná před sto lety... i za sto let. Je to příběh pochopení, sebepoznání, lásky, přátelství, rivality, smyslu pro povinnost, lidství, smyslu života, utrpení, hodnot, loajality, zkaženosti i víry. Tedy toho, co dělá život životem.

Marco Salvadori

Enjolras

1. Inspiraci si беру, ale nechci nikoho kopírovat. Hledám vlastní pravdu a disciplínu v tom, co na té roli funguje.
2. Silný lidský příběh o vině, lásce, naději a revoluci vyprávěný hudbou. A většinou to funguje i na lidi, kteří na muzikály běžně nechodí.
3. *Bídničt* mi připomínají, že i jedno malé rozhodnutí může někomu převrátit život vzhůru nohama.

Kristian Pekar

Enjolras

1. Někteří kolegové se mi v této roli líbili, tudíž z nich čerpám lehkou inspiraci.
2. Muzikál *Bídničt* je celozpívaná podívaná s velmi silným příběhem. Melodické linky některých písní si lidé budou notovat ještě dlouho po zhlédnutí tohoto výjimečného kusu.
3. Žádná doba není černobílá a vždy se najde někdo, kdo bude opačného názoru,

komu budou některé věci vadit a bude se chtít vzepřít systému. Málokterí však dokážou potlačit svou hrdost a začít znovu tak jako Valjean.

Esther Mertová

Cosette

1. Myslím, že z obou možností trochu. Po herecké stránce si na ni snažím přijít a osvojit si ji co nejvíce „sama“ (samozřejmě s režisérem), po pěvecké stránce si používám různé verze jiných herců nebo i přímo svých kolegů, abych zjistila, jestli nemají na některé tóny lepší vychytávky.
2. Je to muzikál s velkým M, plný dobrodružství, napínavého děje, krásných hudebních motivů a nelehkého zpívání. Takže už jen z principu – i když člověk na muzikály běžně nechodí – by na *Bídnicí* měl jít, protože tento titul je osvědčená klasika.
3. Vlastnost, že se lidé dokážou semknout, když v něco silně věří, a držet pospolu, když je nejhůř.

Barbora Slaninová

Cosette

1. Velmi si vážím kolegyně, které přede mnou tuto náročnou a výjimečnou roli nazkoušely. Inspiraci čerpám nejen od nich, ale i od své skvělé alternace.
2. *Bídničt* jsou pro mě muzikálem, u kterého mám velmi často husí kůži už jen z některých melodií.
3. Pro mě je to určitě o hledání spravedlnosti, ale zároveň také o lásce – o tom, jak je důležité mít vedle sebe člověka, o kterého se dá opřít, a mít jistotu, že by nikdy vědomě neublížil.

Kristýna Daňhelová

Eponine

1. Já si ten kopec pokaždé nejradši šlapu sama, ale je fakt, že v této roli interpretačně zbožňuju Evu Noblezadu.
2. Kdykoli slyším jakoukoli „bídničkovskou“

melodii, přikovám se do sedačky nebo do čehokoli, na čem zrovna sedím (když stojím, zdřevění mi nohy), poslouchám, mám husí kůži, pláču, směju se a zpívám taky. Je tam všechno. Všechno.

3. Odvaha, obětavost a obrovská síla. Hodně mě znepokojuje aktuální dění na Slovensku a obdivuju všechny, kteří se dané situaci dokážou postavit, být na úkor sebe samých. Historie se bohužel často opakuje a hrdinové jsou potřeba vždy. Bděme stejně tak, jako bděli tehdy i hrdinové *Bídnicí*.

Lesana Krausková

Eponine

1. Snažím se půl na půl. Ráda se inspiroji, umí mi to ukázat i jinou cestu.
2. Jako klasiku, kterou je potřeba vidět. Katarze zaručená!
3. Myslím, že je to něco, co je aktuální v každém roce, v každé době. A je to právě síla odvahy. Mluvíme i o odvaze v lásce – mezi lidmi, k vlasti, u někoho i k penězům. O lásce všeho druhu.

Dagmar Křížová

Eponine

1. Mít možnost prožít příběh Eponine je pocta. Tuto roli už bravurně hrála a zpívala velká jména, já ji chci ale zazpívat, prožít a předat po svém.
3. Příběh odvahy a lásky, obyčejní (ale vlastně neobyčejní) lidé bojující proti nepříteli osudu, období válek, obětování (se) za jiné v lásce, obětování se pro něco většího a síla uvědomění si, že někdy jsou prostě věci jinak a naše přesvědčení bylo chybné.
3. Boj obyčejných lidí proti režimu, proti válce, proti autoritám. V této době asi netřeba dodávat víc.

Text: Luboš Goby

Bláznivá upířská telenovela valí ve značně svižném tempu

Jana Soukupová | 15. prosince 2025 | MF Dnes – Brno a jižní Morava

Irský spisovatel Bram Stoker se bohužel nedožil neskutečného úspěchu svého takřka 130 let starého upířského hororu. Od té doby totiž jeho román o hraběti Drákulovi doznal tolika podob v nejrůznějších žánrech, že se nelze divit ani parodickému zpracování jeho původní látky. Před dvěma lety se ho ujali dva američtí tvůrci Gordon Greenberg a Steve Rosen, kteří sice horor dokonale převrátili v satiru, ale její děj se až kupodivu drží Stokerovy knižní předlohy.

O to kuriózněji se ovšem jeví, že z původní hrozivé tísnivosti nezbylo pranic ani na jevišti Městského divadla Brno, které představení uvádí v české premiéře. Pro domácí publikum navíc v úpravě režiséra Stanislava Slováka a dramaturgyně Kláry Latzkové, kteří do původního textu „děsuplné komedie pro diváky s jakoukoli krevní skupinou“ dodali místní realie. A samozřejmě nezapomněli ani na ty celosvětové, mezi nimiž vynikají odkazy na hrátky s genderem, LGBT stereotypy, popkulturou, žhavě současnými konvencemi... To vše ve značně svižném tempu, ve kterém musí pětice herců ztvárnit nějakých patnáct postav, a to díky nejrůznějším divadelním vychytávkám včetně vskutku bryskních převleků.

A právě tyto přiznané scénické hrátky a inscenační ekvilibristika dodávají jinak vcelku jednostranné „řachandě“ značné kouzlo, které by se ovšem nenaplnilo bez šťavnatých výkonů všech hlavních představitelů. A je jen spravedlivé uvést, že by bylo bezmála poloviční bez typově až neskutečně přesného Dráky, díky jehož ztvárnění se mohla nedávna posila hereckého souboru MdB Richard Pekárek ujmout jediné, zato však titulní role totálně „vykrouceného“, fyzicky totiž dokonale disponovaného upířského zlosyna. Možná by i tento jednostranný výkon mohl po čase nudit, ale hra míří bez větších prodlev a také bez přestávky přes známé dějové peripetie tak hbitě k cíli, že se divák vlastně ani nenaděje a na rozdíl od původní předlohy všechno vlastně dopadne jako ve sladké telenovele. Totiž potřením zla, svatbou a těhotenstvím, byť zde ovšem s nezbytným parodickým úsměskem na úplný závěr. Ke kladům inscenace přidejme promyšlenou scénografii Christopa Weyerse a kostýmy Andrey a Adély Kučerových.

Divadlo uvedlo tuto profesionálně uchopenou bláznivinu coby své silvestrovské představení. A jen stěží si pro tento účel mohlo vybrat vhodnější kus.

Robin Schenk Petr Štěpán Miroslav Ondra

VIK!NG

dobrodružný rodinný muzikál

režie Petr Štěpán hudební nastudování František Šterbák choreografie Tess Nečas Lempartová
kostýmy Roman Šolc scéna Petr Hloušek

*Autorské trio Robin Schenk, Petr Štěpán
a Miroslav Ondra*

Ze země ledu a ohně, ze země severských bohů a ság přichází nový rodinný muzikál *ViK!NG*.

V této dobrodružné komedii se přeneseme do bájného světa vikingů, kde mladý Johan sní o slávě udatného válečníka. Jako syn pěvce to však nemá jednoduché – zatímco ostatní bojovníci dobývají nová území, jeho otec o jejich hrdinských činech pouze zpívá. Johan by raději kráčel ve stopách svého strýce, slavného Haftora Drakobjice!

Společně s kamarádem Svenem, nadějným mladým vynálezcem, proto zosnuje odvážný plán: zabít draka a jeho zuby ozdobit své přílby. Jenže ne všechno jde podle plánu... Dvojice mladých hrdinů se záhy ocitá na útěku nejen před rozhněvanými válečníky z vlastní vesnice, ale i před mohutnou nepřátelskou armádou, která si brousí zuby na jejich území.

Již v červnu roku 2022, tedy tři měsíce před oficiální zářijovou premiérou muzikálu *Devět křížů*, se jeho autoři, hudební skladatel Robin Schenk a libretisté Petr Štěpán a Miroslav Ondra, sešli nad novým námětem. Roz-

hodli se, že tentokrát zabrousí do zcela jiného žánru, tématu i kraje, a začal se rodit příběh malého vikinga Johana, příběh, který s humorem a nadhledem vypráví o tématech rezonujících napříč staletími. V muzikálu **ViK!NG** objevíte paralely mezi problémy dospívajících v době vikinské a současné – touhu po uznání, vyrovnávání se s rodinným dědictvím či pocity odcizení od vrstevníků.

Především je to však příběh o skutečném hrdinství, které může mít mnoho nečekaných podob, o síle přátelství a nezištné pomoci.

Režie nové show plné dobrodružství, humoru a chytlavých melodií, která pobaví a dojme diváky všech věkových kategorií, se ujme zkušený autor a he-

rec Městského divadla Brno **Petr Štěpán**. Autory hudebního nastudování a dirigenti budou **František Šterbák** a **Ema Javorová**, sbormistrem **Daniel Rymeš**, scénou a scénické projekce navrhne **Petr Hloušek**, kostýmy **Roman Šolc**, autorkou choreografií bude **Tess Nečas Lempartová**, o dramaturgii inscenace se postarají **Jan Šotkovský** a **Miroslav Ondra**.

V hlavních rolích se diváci mohou těšit na **Jakuba Mauera** nebo **Šimona Fikara**, **Kryštofa Helbicha** nebo **Maxmiliána Riedla**, **Annu Bergerovou** nebo **Karolínu Annu Měřínskou**, **Kristiana Pekara** nebo **Dušana Vitázka**, **Milana Němce** nebo **Viktora Skálu**, **Jiřího Macha** nebo **Libora Matouše**, **Roberta Jíchu** nebo **Igora Ondříčka**, **Jiřího Daniela** nebo **Jakuba Uličníka**, **Evu Jedličkovou** nebo **Moniku Světnicovou** a mnoho dalších.

Světová premiéra nového muzikálu o skutečném hrdinství a přátelství se uskuteční **21. a 22. března 2026 na Hudební scéně Městského divadla Brno**.

Text: Miroslav Ondra

Nepřehlédněte

Léto na Biskupském dvoře je už skoro za dveřmi!

Milí diváci, při pohledu z oken do ulic, jež svírá tuhý mráz, si těžko představit, že už za pár měsíců je tu další **Léto na Biskupském dvoře**. Opak je ale pravdou, a tak vám ještě před samotným zahájením předprodeje, jenž bude spuštěn v průběhu února, přinášíme first minute nabídku titulů, které vás letos pod Petrem čekají.

Premiérou roku 2026 připravovanou speciálně pro prostor open air scény se stane do nového hávu oděný legendární jazzrockový lidový muzikál **Jánošík aneb Na skle malované**. Tím ale se žhavými novinkami nekončíme – poprvé se do pléneru z Činoherní scény přesunou i dvě oblíbené komedie, a to ostrovtipem hýřící **Lazebník sevillský** a dramatisace humorového románu o smrti **Až na ten konec dobrý**. A dobrý, ba přímo vynikající je i výčet inscenací zde už skvěle zabydlených, mezi nimiž nechybí **Sugar! (Někdo to rád horké)**, **Noc na Karlštejně**, **Krokodýl ze Svatky aneb Mozart v Brně** a **La-komec**.

Sledujte web a sociální sítě divadla, kde budete o začátku prodeje vstupenek včas informováni.

V příštím čísle

- Představíme dramaturgický plán na příští sezónu.
- Rozhovor s Martinem Míhalem.
- Pozveme vás na premiéru dramatu *Její pastorkyňa*.
- Nejen o návratu do *Bídníků* si popovídáme s Johanou Gazdíkovou.
- Fotoreportáž ze světové premiéry muzikálu *ViK!NG*.

Mediální partneři

RENGL

ADOKOŘÁN únor 2026

Městské divadlo Brno

Ředitel:

Stanislav Moša

Lidická 1863/16, 602 00 Brno

Tel.: +420 533 316 320

+420 533 316 360

www.mdb.cz

Šéfredaktorka:

Klára Latzková

Výkonná redaktorka:

Lenka Kovářiková

Tisková mluvčí:

Kateřina Vižďová

Grafická úprava:

Jitka Hloušková

Periodikum registrováno
pod číslem MK ČR E 12150

312. číslo

Vydalo MdB

za finanční podpory

Ministerstva kultury ČR

Uzávěrka: 26. 1. 2026

Náklad: 5 200 ks

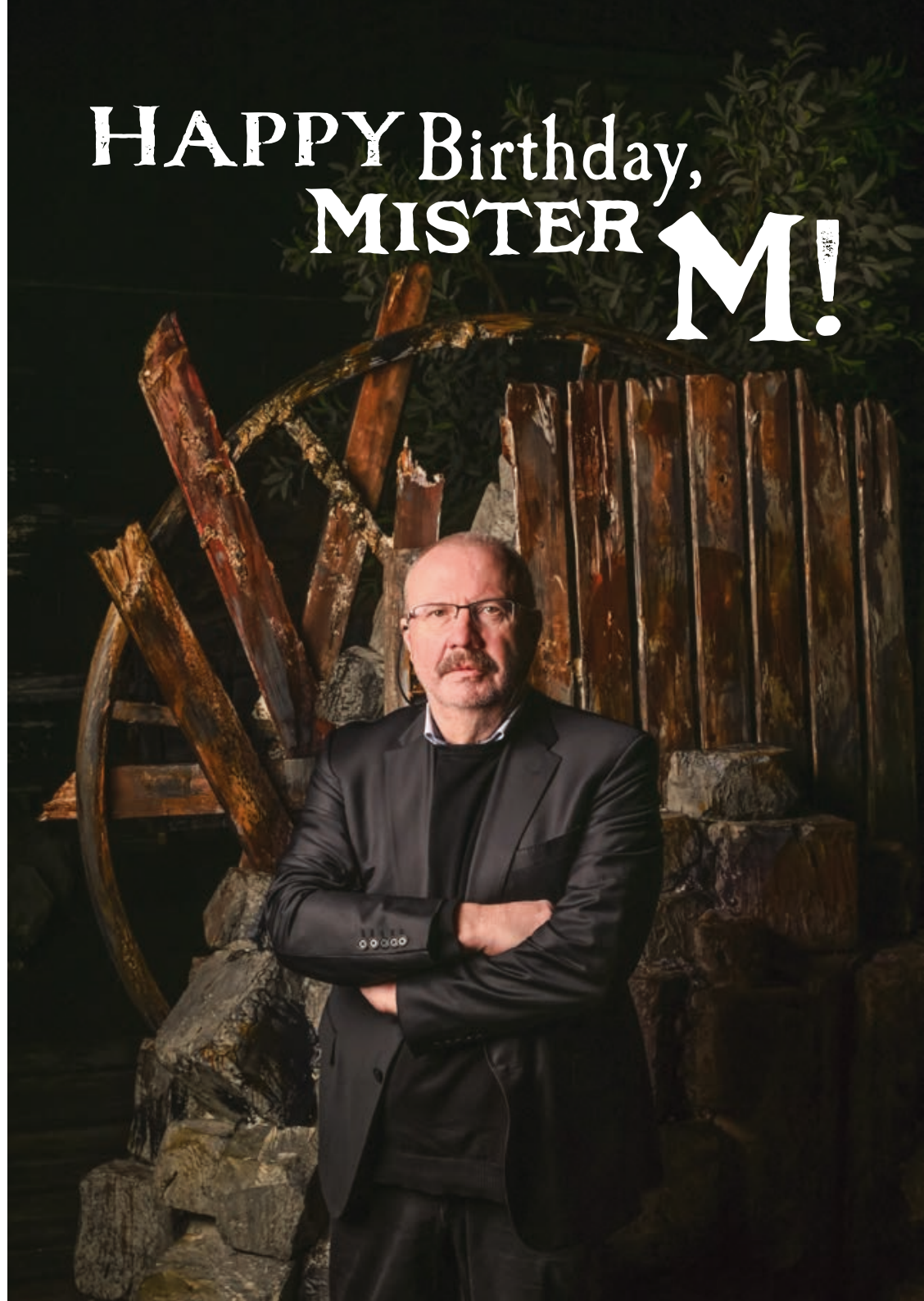
Foto: Nikol Wetterová,

Tino Kratochvíl, jeř Kratochvíl

Titulní strana:

Tino Kratochvíl

HAPPY Birthday, MISTER M!

Premiéry 24. a 25. ledna 2026 na Hudební scéně

BOUBLIL a SCHÖNBERG

Les Misérables Bídníci

slavný muzikál podle románu Victora Huga
režie Stanislav Moša